

MEGASTHENIS INDICA.

FRAGMENTA COLLEGIT

COMMENTATIONEM ET INDICES ADDIDIT

E. A. SCHWANBECK

DR. PHIL.

B O N N A E.

SUMPTIBUS PLEIMESII BIBLIOPOLAE.

MDCCCLVI.

(LIBER I.)**FRAGM. II.**

Arr. exp. Alex. V. 6. 2—11.

DE INDIAE FINIBUS, NATURA ET FLUMINIBUS.*(Cf. epit. 1.)*

1. Τῆς ὡς ἐπὶ νότον Ἀσίας τετραχῆ αὐτὴ τεμνομένης μεγλ- 2.
στην μὲν μοῖραν τὴν Ἰνδῶν γῆν ποιεῖ Ἐρατοσθένης τε καὶ
Μεγασθένης, ὃς ξυνην μὲν Σιβυρτίῳ τῷ σατραπῆ τῆς
Ἀραχωσίας πολλάκις δὲ λέγει ἀφικέσθαι παρὰ Σανδράκοτ- 8.
τον τὸν Ἰνδῶν βασιλέα· ἐλαχίστην δὲ ὄσσην ὁ Εὐφράτης πο-
ταμὸς ἀπειργεῖ ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν θάλασσαν· δύο δὲ
αἱ μεταξὺ Εὐφράτου τε ποταμοῦ καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἀπειργό-
μεναι αἱ δύο ξυντεθεῖσαι μόλις ἄξια τῇ Ἰνδῶν γῆ ξυμβαιεῖν.
2. Ἀπειργεσθαι δὲ τὴν Ἰνδῶν χώραν πρὸς μὲν ἕω τε καὶ ἀφη- 4.
λώτην ἄνεμον ἔστ' ἐπὶ τὴν μεσημβρίαν τῇ μεγάλῃ θαλάσῃ
τὸ πρὸς βορρᾶν δὲ αὐτῆς ἀπειργεῖ τὸν Καύκασον τὸ ὄρος
ἔστ' ἐπὶ τοῦ Ταύρου τὴν ξυμβολὴν τὴν δὲ πρὸς ἑσπέραν
τε καὶ ἄνεμον Ἰάπυγα ἔστ' ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν ὁ
3. Ἰνδὸς ποταμὸς ἀποτέμεται. Καὶ ἔστι πεδῖον ἢ πολλὴ ἀν- 5.
τῆς καὶ τοῦτο, ὡς εἰκάζουσιν, ἐκ τῶν ποταμῶν προσκεχω-
σμένον εἶναι γὰρ οὐδὲν καὶ τῆς ἄλλης χώρας ὅσα πεδία οὐ
πρόσω θαλάσσης τὰ πολλὰ τῶν ποταμῶν παρ' ἐκάστοις
ποιήματα, ὥστε καὶ τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν τοῖς ποτα-
μοῖς ἐκ παλαιοῦ προσκεῖσθαι, καθάπερ Ἐρμου τέ τι πεδῖον 6.

- λέγεσθαι, ὅς κατὰ τὴν Ἀσίαν γῆν ἀνίσχων ἐξ ὄρους Μητρὸς Δινδυμῆνης παρὰ πόλιν Σμύρναν Αἰολικὴν ἐκδιδοῖ ἐς Θάλασσαν καὶ ἄλλο Καῦστρου πεδίων Λυδίων ἀπὸ Λυδίου ποταμοῦ, καὶ Καΐκου ἄλλο ἐν Μυσίᾳ, καὶ Μαιάνδρου τὸ
7. Καρικὸν ἔστι ἐπὶ Μίλητον πόλιν Ἰωνικὴν. [Αἴγυπτόν τε 3a. Ἡρόδοτός τε καὶ Ἐκαταῖος οἱ λογοποιοὶ (ἢ εἰ δὴ τοῦ ἄλλου ἢ Ἐκαταίου ἐστὶ τὰ ἀμφὶ τῆ γῆ τῆ Αἴγυπτία ποιήματα) δῶρόν τε τοῦ ποταμοῦ ἀμφότεροι ὡσαύτως ὀνομάζουσι, καὶ οὐκ ἀμαυροῖς τεκμηρίοις ὅτι ταύτῃ ἔχει, Ἡροδότῳ ἐπιδέδεικται ὡς καὶ τὴν γῆν αὐτὴν τυχὸν ποταμοῦ εἶναι ἐπιώνυμον.
8. Αἴγυπτος γὰρ τὸ παλαιὸν ὁ ποταμὸς ὅτι ἐκαλεῖτο, ὅτινα 3b. νῦν Νεῖλον Αἴγύπτιοι τε καὶ οἱ ἔξω Αἴγύπτου ἀνθρωποὶ ὀνομάζουσι, ἱκανὸς τεκμηριῶσαι Ὅμηρος λέγων ἐπὶ τῆ ἐκβολῇ τοῦ Αἴγύπτου ποταμοῦ τὸν Μενέλεω σῆσαι τὰς νέας.]
9. Εἰ δὴ οὖν εἰς τε ποταμὸς παρ' ἑκάστοις, καὶ οὐ μεγάλοι 4. οὔτοι ποταμοὶ ἱκανοὶ γῆν πολλὴν ποιῆσαι ἐς Θάλασσαν προχεόμενοι, ὅποτε ἴλην καταφέρουεν καὶ πηλὸν ἐκ τῶν ἄνω τόπων, ἔνθεν περ αὐτοῖς αἱ πηγαὶ εἰσιν, οὐδ' ὑπὲρ τῆς Ἰνδῶν ἄρα χώρας ἐς ἀπιστίαν ἰέναι ἄξιον, ὅπως πῆδιον τε ἢ πολλή ἐστι, καὶ ἐκ τῶν ποταμῶν τὸ πεδίων ἔχει προσκε-
10. χωσμένον. Ἐρμον μὲν γὰρ καὶ Καῦστρον καὶ Καΐκόν τε καὶ 5. Μαιάνδρον, ἢ ὅσοι πολλοὶ ποταμοὶ τῆς Ἀσίας ἐς τήνδε τὴν ἐντὸς Θάλασσαν ἐκδιδοῦσιν, οὐδὲ ξύμπαντας ξυντεθέντας ἐν τῶν Ἰνδῶν (ποταμῶν) ἄξιον ξυμβαλεῖν πλήθους ἕνεκα τοῦ ὕδατος, μὴ ὅτι τῷ Γάγγῃ τῷ μεγίστῳ, ὅτῳ οὔτε Νεῖλου ὕδωρ τοῦ Αἴγυπτίου οὔτε ὁ Ἰστρος ὁ κατὰ τὴν Εὐρώπῃ ρέων ἄξιον ξυμβαλεῖν ἀλλ' οὐδὲ τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ ἐκεῖνοι 6.
11. γε πάντες ξυμμιχθέντες ἐς ἕσον ἔρχονται ὅς μέγας τε εὐθὺς ἀπὸ τῶν πηγῶν ἀνίσχει, καὶ πεντεκαίδεκα ποταμοὺς πάντας τῶν Ἀσιανῶν μείζονας παραλαβὼν καὶ τῇ ἐπιωνυμίᾳ κρατήσας οὕτως ἐκδιδοῖ ἐς Θάλασσαν*).

*) Strab. XV. 1. 32. p. 700.

[Πάντες δ' οἱ λεχθέντες ποταμοὶ συμβάλλουσιν εἰς ἓνα τὸν Ἰνδὸν ὕδατος δ' ὁ Ὑπανις.] Πεντεκαίδεκα δὲ τοὺς σύμπαντάς φασι συζῆεῖν τοὺς γε ἀξιολόγους.

FRAGM. III.

Arr. Ind. 2. 1—7.

DE FINIBUS INDIAR.

(Cf. epit. 1.)

1. [Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ Ἰνδοῦ ὡς ἔω, τοῦτό μοι ἔστω ἢ τῶν Ἰνδῶν γῆ, καὶ Ἰνδοὶ οὗτοι ἔστωσαν. Ὅροι δὲ τῆς Ἰνδῶν γῆς πρὸς μὲν
2. βορέου ἀνέμον ὁ Ταῦρος τὸ ὄρος. Καλέεται δὲ οὐ Ταῦρος ἔτι ἐν τῇ γῆ ταύτη· ἀλλ' ἄρχεται μὲν ὁ Ταῦρος ἀπὸ θαλάσσης τῆς κατὰ Παμφύλους τε καὶ Λυκίην καὶ Κίλικας παρατείνει τε ἔστε τὴν
3. πρὸς ἔω θάλασσαν, τέμνων τὴν Ἀσίην πᾶσαν ἄλλη δὲ ἄλλο καλέεται τὸ ὄρος, τῇ μὲν Παραπαμισός, τῇ δὲ Ἡμωδός· ἄλλη δὲ Ἡμαον κληῖται· καὶ τυχὸν ἄλλα καὶ ἄλλα ἔχει
4. οὐνόματα· Μακεδόνες δὲ οἱ ξὺν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες Καύκασον αὐτὸ ἐκάλεον ἄλλον τούτον Καύκασον, οὐ τὸν Σκυθικόν· ὡς καὶ τὰ ἐπέκεινα τοῦ Καυκάσου λόγον κατέχειν
5. ὅτι ἦλθεν Ἀλέξανδρος. Τὰ πρὸς ἐσπέρην δὲ τῆς Ἰνδῶν γῆς ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδὸς ἀπειργεῖ ἔστε ἐπὶ τὴν μεγάλην θάλασσαν, ἵναπερ αὐτὸς κατὰ δύο στόματα ἐκδιδοῖ, οὐ συνεχέα ἀλλήλοισι τὰ στόματα, κατὰπερ τὰ πέντε τοῦ Ἰστροῦ ἐστὶ
6. συνεχέα· ἀλλ' ὡς τὰ τοῦ Νείλου, ὑπὸ τῶν Δέλτα ποιεῖται τὸ Αἰγύπτιον· ὡδὲ τι καὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς Δέλτα ποιεῖ ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς οὐ μείον τοῦ Αἰγυπτίου· καὶ τοῦτο Πάτταλα τῇ
7. Ἰνδῶν γλώσση καλέεται· Τὸ δὲ πρὸς νότον τε ἀνέμου καὶ μεσημβρίας, αὐτὴ ἢ μεγάλη θάλασσα ἀπειργεῖ τὴν Ἰνδῶν γῆν, καὶ τὰ πρὸς ἔω αὐτὴ ἢ θάλασσα ἀπειργεῖ.]

III. 2. οὐ Ταῦρος. — Emendatio est Schmiederi. Codd. ὁ Ταῦρος.

III. 3. Ἡμαον. — Schmied. coniecit Ἰμαος.

FRAGM. IV.

Strab. XV. 1. 11. p. 689.

DE FINIBUS ET MAGNITUDINE INDIAE.

(Cf. epit. 1—2. et annot. 24.)

Τὴν Ἰνδικὴν περιώριεν ἀπὸ μὲν τῶν ἄρκτων τοῦ 1. Ταύρου τὰ ἄσχατα ἀπὸ δὲ τῆς Ἀριανῆς μέχρι τῆς ἐφ᾽ ἑσπέρης, ἅπερ οἱ ἐπιχώριοι κατὰ μέρος Παροπάμισόν τε καὶ Ἡμωδὸν καὶ Ἰμασον καὶ ἄλλα ὀνομάζουσι. Μακεδόνες δὲ Κανύκασον ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς τὸ δὲ νότιον 2, καὶ τὸ προσεφῶν πλευρὸν πολὺ μείζω τῶν ἐτέρων ὄντα προπέπτωκεν εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, καὶ γίνεται ῥομβοειδὲς τὸ τῆς χώρας σχῆμα τῶν μειζόνων πλευρῶν ἑκατέρου πλεονεκτοῦντος παρὰ τὸ ἀπεναντίον πλευρὸν τρισχιλίοις σταδίοις, ὅσον ἐστὶ τὸ κοινὸν ἄκρον τῆς τε ἑωθινῆς παραλίας καὶ τῆς μεσημβρινῆς, ἔξω προπεπτωκὸς ἔξ ἕως ἐφ᾽ ἑκάτερον παρὰ τὴν ἄλλην ἡϊόνα. [Τῆς μὲν οὖν ἐσπερίου πλευρᾶς ἀπὸ τῶν 2a. Καυκασίων ὄρων ἐπὶ τὴν νότιον θάλατταν στάδιοι μάλιστα λέγονται μύριοι τρισχίλιοι παρὰ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν μέχρι τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ ὡς ἀπεναντίον ἢ ἑωθινῆ προσλαβοῦσα τοὺς τῆς ἄκρας τρισχιλίους ἔσται μυρίων καὶ ἑξακισχιλίων σταδίων. Τοῦτο μὲν οὖν πλάτος τῆς χώρας τό τ᾽ ἐλάχιστον, καὶ τὸ μέγιστον.] Μῆκος δὲ τὸ ἀπὸ τῆς ἐσπέρας ἐπὶ τὴν 3. ἑω τούτου δὲ τὸ μὲν μέχρι Παλιβόθρων ἔχει τις ἂν βεβαιότερος εἰπεῖν καταμεμέτρηται γὰρ σχοινίοις, καὶ ἔστιν ὁδὸς βασιλικῆ σταδίων μυρίων τὰ δ᾽ ἐπέκεινα στοχασμῶ λαμβά- 4. νεται διὰ τῶν ἀνάπλων τῶν ἐκ θαλάττης διὰ τοῦ Γάγγου ποταμοῦ μέχρι Παλιβόθρων εἴη δ᾽ ἂν σταδίων ἑξακισχιλίων. Ἔσται δὲ τὸ πᾶν, ἢ βραχύτατον, μυρίων ἑξακισχιλίων, ὡς 5. ἐκ τε τῆς ἀναγραφῆς τῶν σταδμῶν τῆς πεπιστευμένης μάλιστα λαβεῖν Ἐρατοσθένους φησί· καὶ ὁ Μεγασθένης οὕτω συναποφαινεται [Πατροκλῆς δὲ χίλιοις ἐλαττόν φησι]. Cf. Arr. Ind. 3. 1—5.

IV. 1. Ἰμασον. — V.L. μάσον. Vulg. Ἰμασον et Ἡμωδῶν.

3. μυρίων. — Codd. διαμυρίων. Cf. ann. 23.

FRAGM. V.

Strab. II. 1. 7. p. 69.

DE MAGNITUDE INDIAE.

Ἔτι φησὶν ὁ Ἰππαρχος ἐν τῷ δευτέρῳ ὑπομνήματι, αὐτὸν τὸν Ἐρατοσθένη διαβάλλειν τὴν τοῦ Πατροκλέους πίστιν ἐκ τῆς πρὸς Μεγασθένη διαφωνίας περὶ τοῦ μήκους τῆς Ἰνδικῆς τοῦ κατὰ τὸ βόρειον πλευρὸν, τοῦ μὲν Μεγασθένους λέγοντος σταδίων μυρίων ἑξακισχιλίων, τοῦ δὲ Πατροκλέους χιλίους λείπειν γραμένου.

FRAGM. VI.

Strab. XV. 1. 12. p. 690—690.

DE MAGNITUDE INDIAE.

[Ἐκ δὲ τούτων πάρεστιν ὁρᾶν, ὅσον διαφέρουσιν αἱ τῶν ἄλλων ἀποφάσεις, Κτησίου μὲν οὐκ ἐλάττω τῆς ἄλλης Ἀσίας τὴν Ἰνδικὴν λέγοντος, Ὀησικρίτου δὲ τρίτον μέρος τῆς οἰκουμένης, Νεάρχου δὲ μηνῶν ὁδὸν τεττάρων τὴν δι' αὐτοῦ τοῦ πεδίου,] Μεγασθένους δὲ καὶ Δηϊμάχου μετριασάντων 690 μᾶλλον ὑπὲρ γὰρ δισμυρίους τιθέασι σταδίους τὸ ἀπὸ τῆς νοτίου θαλάττης ἐπὶ τὸν Καύκασον. [Δηϊμάχος δ' ὑπὲρ τοὺς τρισμυρίους κατ' ἐνόου τόπους. Πρὸς οὓς ἐν τοῖς πρώτοις λόγοις εἴρηται].

V. ἑξακισχιλίων. — Codd. πεντακισχιλίων.

FRAGM. VII.

Strab. II. 1. 4. p. 68—69.

DE MAGNITUDE INDIAE.

Ὁ Ἰππαρχος ἀντιλέγει διαβάλλων τὰς πίστεις οὔτε γὰρ Πατροκλέα πιστὸν εἶναι, οὐδὲν ἀντιμαρτυρούντων αὐτῷ 69. *Ἀγῆμαχου τε καὶ Μεγασθένους, οἳ καθ' οὓς μὲν τόπους δισμυρίων εἶναι σταδίων τὸ διάστημα φασὶ τὸ ἀπὸ τῆς κατὰ μεσημβρίαν θαλάττης, καθ' οὓς δὲ καὶ τρισμυρίων τούτους γε δὴ τοιαῦτα λέγειν, καὶ τοὺς ἀρχαίους πίνακας τούτοις ὁμολογεῖν.*

FRAGM. VIII.

Arr. Ind. 3. 7—8.

DE MAGNITUDE INDIAE.

7. *Μεγασθένει δὲ τὸ ἀπὸ ἀνατολῶν ἐς ἐσπέρην πλάτος 1. ἐστὶ τῆς Ἰνδῶν γῆς, ὅ τι περ οἱ ἄλλοι μῆκος ποιεοῦσι καὶ λέγει Μεγασθένης, μυρίων καὶ ἑξακισχιλίων σταδίων 8. εἶναι, ἵνα περ τὸ βραχύτετον αὐτοῦ. Τὸ δὲ ἀπὸ ἄρκτου πρὸς 2. μεσημβρίην, τοῦτο δὲ αὐτῷ μῆκος γίγνεται, καὶ ἐπέχει τριηκοσίους καὶ διαχιλίους καὶ δισμυρίους, ἵνα περ τὸ στενώτατον αὐτοῦ.*

FRAGM. IX.

Strab. II. 1. 19. p. 76.

DE SEPTENTRIONIBUS OCCIDENTIBUS, ET IN DIVERSAM
PARTEM CADENTIBUS UMBRIS.

(Cf. epit. 3. et p. 29.)

Πάλιν δ' ἐκείνου (scil. Eratosthenis) τὸν Ἀγῆμαχον ἰδιώτην ἐνδείξασθαι βουλομένου καὶ ἄπειρον τῶν τοιούτων οἴεσθαι γὰρ τὴν Ἰνδικὴν μεταξὺ κείσθαι τῆς τε φθινοπω-

ρινῆς ἰσημερίας καὶ τῶν τροπῶν τῶν χειμερινῶν, Μεγασθένει τε ἀντιλέγειν φήσαντι ἐν τοῖς νοτίοις μέρει τῆς Ἰνδικῆς τὰς τε ἄρκτους ἀποκρύπτεσθαι καὶ τὰς σκιάς ἀντιπίπτειν μηδέτερον γὰρ τούτων μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς συμβάλειν ταῦτα δὴ φάσκοντος ἀμαθῶς λέγεσθαι. Cf. p. 77.: Οὐ συναποφαίνεται δέ γε, ἀλλὰ τοῦ Δηϊμάχου φήσαντος μηδαμοῦ τῆς Ἰνδικῆς μήτ' ἀποκρύπτεσθαι τὰς ἄρκτους μήτ' ἀντιπίπτειν τὰς σκιάς, ἅπερ ὑπέιληφεν ὁ Μεγασθένης, ἀπειρίαν αὐτοῦ καταγιγνώσκει.

FRAGM. X.

Plin. h. n. VI. 22. 6.

DE SEPTENTRIONIBUS OCCIDENTIBUS.

Ab iis (scil. Prasiis) in interiore situ Monedes et Suari, quorum mons Maleus, in quo umbrae ad septentrionem cadunt hieme, aestate in austrum, per senos menses. Septentriones eo tractu semel in anno apparere nec nisi XV. diebus, Baeton auctor est: hoc idem pluribus locis Indiae fieri, Megasthenes.

Cf. Solin. 52. 13.

Ultra Palibotram mons Maleus, in quo umbrae hieme in septentriones, aestate in austros cadunt, vicissitudine hac durante mensibus senis. Septentriones in eo tractu in anno semel nec ultra quindecim dies parent, sicut auctor est Beton, qui perhibet, hoc in plurimis Indiae locis evenire.

FRAGM. XI.

Strab. XV. 1. 20. p. 693.

DE FECUNDITATE INDIAE.

(Cf. epit. 5., 9.)

Μεγασθένης δὲ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς Ἰνδικῆς ἐπισημαίνεται τῷ δίκαιον εἶναι καὶ δίφορον [καθάπερ καὶ Ἐρατοσθένης ἔφη, τὸν μὲν εἰπὼν σπόρον χειμερινόν, τὸν δὲ

Φερινόν, καὶ ὄμβρον ὁμοίως· οὐδὲν γὰρ ἔτος εὐρίσκεισθαι φησι πρὸς ἀμφοτέρους καιροὺς ἀνομβρον· ὥστε εὐτετηρίαν ἐκ τούτου συμβαίνειν, ἀφόρου μηδέποτε τῆς γῆς οὕσης· τοὺς τε ξυλίνους καρποὺς γενᾶσθαι πολλοὺς καὶ τὰς ῥίζας τῶν φυτῶν, καὶ μάλιστα τῶν μεγάλων καλάμων, γλυκείας καὶ φύσει καὶ ἐψῆσει, χλιαυομένου τοῦ ὕδατος τοῖς ἡλίοις, τοῦ τ' ἐκπίπτοντος ἐκ Διὸς καὶ τοῦ ποταμίου. Τρόπον δὴ τινα λέγειν βούλεται, διότι ἢ παρὰ τοῖς ἄλλοις λεγομένη πέψις καὶ καρπῶν καὶ χυμῶν παρ' ἐκείνοις ἐψησις ἐστὶ καὶ κατεργάζεται τσοῦτον εἰς εὐστομίαν, ὅσον καὶ ἢ διὰ πυρός· διὸ καὶ τοὺς κλάδους φησὶν εὐκαμπεῖς εἶναι τῶν δένδρων, ἐξ ὧν οἱ τροχοί· ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς αἰτίας ἐνίοις καὶ ἐπανθεῖν ἔριον.]

Cf. Eratosth. ap. Strab. XV. 1. 13. p. 690.

Ἐκ δὲ τῆς ἀναθυμιάσεως τῶν τσοῦτων ποταμῶν καὶ ἐκ τῶν ἐτησίων, ὡς Ἐρατοσθένης φησί, βρέχεται τοῖς Φερινοῖς ὄμβροις ἢ Ἰνδικῇ, καὶ λιμνάζει τὰ πεδία· ἐν μὲν οὖν τούτοις τοῖς ὄμβροις λίνον σπείρεται καὶ κέγχρον πρὸς τούτοις σήσαμον, ὄρυζα, βόσμορον τοῖς δὲ χειμερινοῖς καιροῖς πυροί, κριθαί, ὄσπρια, καὶ ἄλλοι καρποὶ ἐδώδιμοι, ὧν ἡμεῖς ἀπειροί.

FRAGM. XII.

Strab. XV. 1. 37. p. 703.

DE QUIBUSDAM INDIAE BESTIIS.

Καὶ τίγρεις ἐν τοῖς Πρασίοις φησὶν ὁ Μεγασθένης 1. γίνεσθαι μεγίστους, σχεδὸν δὲ τι καὶ διπλασίους λεόντων δυνατοὺς δέ, ὥστε τῶν ἡμέρων τινα ἀγόμενον ὑπὸ τετάρων, τῇ ὀπισθίῃ σκέλει δραξάμενον ἡμίονου, βιάσασθαι καὶ ἐλκῦσαι πρὸς ἑαυτόν. Κερκοπιθήκους δὲ μείζους τῶν μεγίστων 2. κυνῶν, λευκοὺς πλὴν τοῦ προσώπου· τοῦτο δ' εἶναι μέλαν παρ' ἄλλοις δ' ἀνάπαλιν τὰς δὲ κέρκους μείζους δυοῖν πῆχων· ἡμερωτάτους δὲ καὶ οὐ κακοῦθεις περὶ ἐπιθέσεις καὶ

3. κλοπᾶς. Λίθους δ' ὀρύττεσθαι λιβανόχρους, γλυκύτερους
 4. σύκων ἢ μέλιτος. Ἄλλαχού δὲ διπήχεις ὄφεις ὑμενοπτέρους
 ὡσπερ αἱ νυκτερίδες· καὶ τούτους δὲ νύκτωρ πέτεσθαι,
 σταλαγμοὺς ἀφιέντας οὖρων, τοὺς δὲ ἰδρώτων, διασήποντας
 τὸν χρωῖτα τοῦ μὴ φιλαξαμένον καὶ σκορπίους εἶναι πιηνοὺς
 5. ὑπερβάλλοντας μεγέθει. Φύεσθαι δὲ καὶ ἔβενον. Εἶναι δὲ
 καὶ κύνας ἀλκίμους, οὐ πρότερον μεθιέντας τὸ δηχθέν, πρὶν
 εἰς τοὺς ῥώθυνας ὑδωρ καταχυθῆναι· ἐρίοις δ' ὑπὸ προθυ-
 μίας ἐν τῷ δῆγματι διαστρέφεσθαι τοὺς ὀφθαλμοὺς, τοῖς
 δὲ καὶ ἐκπίπτειν κατασχεθῆναι δὲ καὶ λέοντα ὑπὸ κυνὸς
 καὶ ταῦρον τὸν δὲ ταῦρον καὶ ἀποθανεῖν, κρατούμενον τοῦ
 ῥύγχους πρότερον ἢ ἀρεθῆναι.

FRAGM. XIII *).

Aelian. h. a. XVII. 39.

DE SIMIIS INDICIS.

(Cf. *Fragm. XII. 2.*)

1. Ἐν τῇ Πραξιακῇ χώρᾳ, Ἰνδῶν δὲ αὕτη ἐστίν, Μεγα-
 σθῆνης φησὶ πιθήκους εἶναι τῶν μεγίστων κυνῶν οὐ μείους,
 ἔχειν δὲ καὶ οὐράς πηχῶν πέντε· προσπεφυκέναι δὲ ἄρα
 αὐτοῖς καὶ προκόμια, καὶ πάγωνας καθειμένους καὶ βαθεῖς·
 2. καὶ τὸ μὲν πρόσωπον εἶναι πᾶν λευκούς, τὸ σῶμα δὲ μέλανας
 ἰδεῖν ἡμέρους δὲ καὶ φιλανθρωποτάτους, καὶ τὸ τοῖς ἄλλοι-
 χόθι πιθήκοις συμφυῆς οὐκ ἔχειν τὸ κακότηδες.

*) FRAGM. XIII. B.

Aelian h. a. XVI. 10.

De simiis indicis.

1. Ἐν Πραισίῳ δὲ τοῖς Ἰνδικοῖς εἶναι γένος πιθήκων φασὶν ἀνθρωπίνον,
 καὶ ἰδεῖν δὲ εἰσι κατὰ τοὺς Ἰνδοὺς κύνας τὸ μέγεθος· προκόμια τε αὐτῶν
 ὀρεῖται συμφυῆς, εἶποι δ' ἂν ὁ μὴ τὸ ἀληθές εἰδὼς ἀσκητὰς εἶναι αὐτῶν·
 γένειον δὲ αὐτοῖς ὑποπέφυκε σατυρωῆδες, ἢ δὲ οὐρὰ κατὰ τὴν τῶν λεόντων
 2. ἀλκαίαν ἐστί· καὶ τὸ μὲν ἄλλο πᾶν σῶμα πεφύκασι λευκοί, τὴν δὲ κε-
 φαλήν καὶ τὴν οὐρὰν ἄπρασι εἰσι περσοὶ· σίφρονες δὲ καὶ φύσει τιθασεῖ·
 εἰσὶ δὲ ὑλαῖα τὴν διαίταν καὶ τὸ γένος, καὶ σιτοῦνται τῶν ὀρέων τὰ

FRAGM. XIV.

Aelian. h. a. XVI. 41.

DE ALATIS SCORPIIS ET SERPENTIBUS.

(Cf. fragm. XII. 4.)

Μεγασθέρνης φησὶ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν σκορπίους γί- 1.
νεσθαι πτερωτοὺς μεγέθει μεγίστους, τὸ κέντρον δὲ ἐγγρί-
πτειν τοῖς Εὐρωπαϊοῖς παραπλησίως γίνεσθαι δὲ καὶ ὄφεις 2.
αὐτόθι, καὶ τούτους πτηνοὺς ἐπιφοιτῶν δὲ οὐ μεθ' ἡμέραν,
ἀλλὰ νύκτωρ, καὶ ἀριεῖναι ἐξ αὐτῶν οὖρον, ὅπερ οὖν ἐάν
κατὰ τινος ἀποστάξῃ σώματος, σῆψιν ἐργάζεται παραχορῆμα.
Καὶ τὰ μὲν τοῦ Μεγασθένους ταῦτα.

FRAGM. XV.

Strab. XV. 1. 56. p. 710—711.

DE BESTIIS INDIAE ET ARUNDINE.

Φησὶ γὰρ (scil. ὁ Μεγασθέρνης Strab. 709.) — πε- 1.
τροκυλιστὰς εἶναι κερκοπιθήκους, οἱ λίθους κατακυλισσο-
κρημινοβατοῦντες ἐπὶ τοὺς διώκοντας· τὰ τε παρ' ἡμῶν ἡμέρα 2.
ζῶα τὰ πλεῖστα παρ' ἐκείνοις ἄγρια εἶναι ἵππους τε λέγει
μονοκέρωτας ἐλαφοκράνους· καλάμους δὲ μῆκος μὲν τριά- 8.
κοντα ὀργυιῶν τοὺς ὀρθίους, τοὺς δὲ χαμαικλινεῖς πεντήκοντα
711 πάχος δέ, ὥστε τὴν διάμετρον τοῖς μὲν εἶναι τρίτην, τοῖς
δὲ διπλασίαν.

ἄγρια. Φοικῶσι δὲ ἀθρόοι εἰς τὸ τῆς Λατάγης προύστειον, πόλις δὲ ἔστιν 3.
Ἰνδῶν ἢ Λατάγη, καὶ τὴν προτεθειμένην αὐτοῖς ἐκ βασιλέως ἐφθῆν ὄρουσαν
αιτῶνται ἀνὰ πᾶσαν δε ἡμέραν ἢ δαῖς αὐτοῖς εὐτρεπῆς πρόκειται ἐμ-
φορηθέντας δὲ ἄρα αὐτοὺς ἀναχωρεῖν αὐτοῖς ἐς ἥθη τὰ ὑλαῖα φασὶ σὺν
κόσμῳ, καὶ σίγεσθαι τῶν ἐν ποσίν οὐδὲ ἔν.

FRAGM. XV. B.

Aelian. h. a. XVI. 20—21.

DE QUIBUSDAM INDIAE BESTIIS.

(Cf. fragm. XV. 2. 1.)

1. (20.) Ἐν τοῖς χωρίοις τοῖς ἐν Ἰνδία, λέγω δὴ τοῖς ἐνδοτάτω, ὄρη φα-
σιν εἶναι δύσβατά τε καὶ ἐνθρηαῖ καὶ ἔχειν ζῶα ὅσα καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς τρέφει
γῆ, ἄγρια δέ· καὶ γὰρ τοὶ καὶ τὰς δις τὰς ἐκεῖ φασιν εἶναι καὶ ταύτας θηρία,
καὶ κύνιας καὶ αἰγας καὶ βοῦς, αὐτόνομά τε ἀλάσθαι καὶ ἐλεύθερα, ἄφειμένα
2. νομειτικῆς ἀρχῆς. Πλήθη δὲ αὐτῶν καὶ ἀριθμοῦ πλείω φασιν οἱ τούτων
συγγραφεῖς, καὶ οἱ τῶν Ἰνδῶν λόγοι· ἐν δὴ τοῖς καὶ τοὺς Βραχμῆνας ἀριθμῆν
3. ἄξιον, καὶ γὰρ τοὶ καὶ ἐκεῖνοι ὑπὲρ τῶνδε ὁμολογοῦσι τὰ αὐτά. Λέγεται δὲ
καὶ ζῶον ἐν τούτοις εἶναι μονόκερον, καὶ ὑπ' αὐτῶν ὀνομάζεσθαι καρτάζωνον
καὶ μέγεθος μὲν ἔχειν ἵππου τοῦ τελείου, καὶ λόφον, καὶ λάχνην ἔχειν ξαν-
θὴν, ποδῶν δὲ ἄριστα εἰληχένα, καὶ εἶναι ὤκιστον, καὶ τοὺς μὲν πόδας ἀδιαρ-
4. θρώτους τε καὶ ἐμφρεῖς ἐλέφαντι συμπεφυκέναι, τὴν δὲ οὐρὰν σὺς· μέσον δὲ
τῶν ὀφρῶν ἔχειν ἐκπεφυκὸς κέρασ, οὐ λεῖον, ἀλλὰ ἐλιγμούς· ἔχον τινὰς καὶ
μάλα αὐτοφυεῖς, καὶ εἶναι μέλαν τὴν χροάν· λέγεται δὲ καὶ δξύτατον εἶναι
τὸ κέρασ ἐκεῖνο· φωνὴν δὲ ἔχειν τὸ θηρίον ἀκούω τούτου πάντων ἀπηχεστάτην
τε καὶ γεγωνοτάτην· καὶ τῶν μὲν ἄλλων αὐτῷ ζῶων προσόντων φέρειν, καὶ
5. πρῶτον εἶναι, λέγουσι δὲ ἄρα πρὸς τὸ ὁμόφυλον δύσειν εἶναι πῶς. Καὶ οὐ
μόνον φασὶ τοῖς ἄρξαισι εἶναι τινα συμφυῆ κίριξιν τε πρὸς ἀλλήλους καὶ μά-
χην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς θηλείας ἔχουσι θυμὸν τὸν αὐτὸν, καὶ προάγειν τε
τὴν φιλονεικίαν καὶ μέχρι θανάτου ἠτηθέντα ἐξάγουσαν· ἔστι μὲν οὖν καὶ διὰ
6. παντὸς τοῦ σώματος ἠωμαλέον, ἀλκῆ δὲ οἱ τοῦ κέρατος ἄμαχος ἔστι. Νομᾶς
δὲ ἐρήμους ἀσπίζεται καὶ πλανᾶται μόνον· ὥρα δὲ ἀφροδίτης τῆς σφετέρας
συνδυασθεῖς πρὸς τὴν θήλειαν πεπραῦνται, καὶ μέντοι καὶ συννόμω ἔσονται
εἴτα ταύτης παραδραμούσης καὶ τῆς θηλείας κνούσης, ἐκθηριούται αὐδὲς, καὶ
7. μονίας ἔστιν ὅδε ὁ Ἰνδὸς καρτάζωνος. Τούτων οὖν πάλους πάνυ νεαροῦς κομί-
ζεσθαι φασὶ τῷ τῶν Περσῶν βασιλεῖ, καὶ τὴν ἀλκὴν ἐν ἀλλήλοις ἀποδείκνυσθαι
κατὰ τὰς θείας τὰς πανηγυρικὰς· τέλειον δὲ ἀλῶναλ ποτε οὐδεὶς μέμνηται.
8. (21.) Ὑπερελθόντι τὰ ὄρη τὰ γειτνιώντα τοῖς Ἰνδοῖς κατὰ τὴν ἐνδο-
τάτην πλευρὰν φανοῦνται, φασίν, αὐλῶνες δασύτατοι, καὶ καλεῖται γε ὑπ' Ἰν-
δῶν ὁ χώρος Κόρουδα· ἀλῶνται δὲ ἄρα, φασίν, ἐν τοῖσδε τοῖς ἀδλῶσι ζῶα
Σατύροις ἐμφορῆ τὰς μορφάς, τὸ πᾶν σῶμα λάσια, καὶ ἔχει κατὰ τῆς ἰξῆος
9. ἵππουρι. Καὶ καθ' ἑαυτὰ μὲν μὴ ἐνοχλούμενα διατρέβειν ἐν τοῖς δρυμοῖς
ύλοτραγοῦντα, ὅταν δὲ αἰσθῶνται κυνηγετῶν κτύπου, καὶ ἀκούσωσι κινῶν ὑλα-
κῆς, ἀναθέουσι εἰς τὰς ἀκρωτείας αὐτὰς ἀμηχάνῳ τῷ τάχει· καὶ γὰρ εἰσι ταῖς
10. ὄρειβασίαις ἐντριβεῖς. Καὶ ἀπομύχονται πέτρας τινὰς κυλινοῦντες κατὰ τῶν
11. ἐπιόντων, καὶ καταλαμβανόμενοι γε πολλοὶ διαφθείρονται. Καὶ ἐκ τούτων

εἶσιν ἐκείνοι δυσάλωτοι· καὶ μόλις ποτὲ καὶ διὰ μακροῦ τιναὶ αὐτῶν εἰς Πραι-
σίους κομίζεσθαι λέγουσι· καὶ τούτων μέντοι ἢ τὰ νοσοῦντα ἐκομίσθη, ἢ θήλειά
τινα καὶ πνοῦντα· καὶ συνέβη γε θηραθῆναι τοῖς μὲν διὰ τὴν νωθείαν, ταῖς
δὲ διὰ τὸν τῆς γαστρὸς ὄγκον. Cf. Plin. h. n. VII. 2. 17.

FRAGM. XVI.

Plin. h. n. VIII. 14. 1.

DE BOA CONSTRICTORE.

*Megasthenes scribit, in India serpentes in tantam
magnitudinem adolescere, ut solidos hauriant cervos tau-
rosque.*

Solin. 52. 33.

*Enormitas in serpentibus tanta est, ut cervos et animantium
alia ad parem molem tota hauriant.*

FRAGM. XVII.

Aelian. h. a. VIII. 7.

DE GYMNOTO ELECTRICO.

*Μεγασθένους ἀκούω λέγοντος περὶ τὴν τῶν Ἰνδῶν
θάλατταν γίνεσθαι τι ἰχθύδιον, καὶ τοῦτο μὲν ὅταν ζῆ
ἀθάετον εἶναι, κάτω που νηρόμενον καὶ ἐν βυθῶ, ἀποθανὸν
δὲ ἀναπλεῖν οὗ τὸν ἀψάμενον λειποθυμεῖν καὶ ἐκθνήσκειν
τὰ πρῶτα, εἶτα μέντοι καὶ ἀποθνήσκειν.*

FRAGM. XVIII.

Plin. h. n. VI. 24. 1.

DE TAPROBANE.

*(Taprobanen -- scripsit) Megasthenes flumine di-
vidi incolasque Palaeogonos appellari, auri margaritarum-
que grandium fertiliores quam Indos.*

Solin. 53. 3.

*(Taprobane) scinditur amni interfluo. Nam pars eius bestiis
et elephantis repleta est maioribus multo, quam fert India,
partem homines tenent.*

XV. B. 8. Κόρουδα. — V. L. Κόλουδα.

FRAGM. XIX.

Antigon. Caryst. 147.

DE ARBORIBUS MARITIMIS.

Μεγασθένην δὲ τὸν τὰ Ἰνδικὰ γεγραφότα ἱστορεῖν, ἐν
τῇ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν θαλάττῃ δένδρα φέρεσθαι.

FRAGM. XX.

Arr. Ind. 4. 2—13.

DE INDO ET GANGE.

(Cf. epit. 15—19. et p. 30—37.)

1. Αὐτοῖν τοῖν μεγίστοιν ποταμοῖν, τοῦ τε Γάγγεω καὶ τοῦ
Ἰνδοῦ τὸν Γάγγεα μεγέθει πολὺ τι ὑπερφέρειν Μεγασθένης
2. ἀνέγραψεν, καὶ ὅσοι ἄλλοι μνήμην τοῦ Γάγγεω ἔχουσιν. Αὐτὸν
τε γὰρ μέγαν ἀνίσχειν ἐκ τῶν πηγῶν, δέχεσθαι τε ἐς αὐτὸν
τὸν τε Καϊνὰν ποταμὸν καὶ τὸν Ἐρανοβοῶν καὶ τὸν Κοσ-
3. σοῶνον, πάντας πλωτοῦς· ἔτι δὲ Σῶνόν τε ποταμὸν καὶ Σι-

FRAGM. XX. B.

Plin. h. n. VI. 21. 9 — 22. 1.

DE GANGE.

1. *Flumina Prinas et Cainas (quod in Gangem influit) ambo
navigabilia. Gentes Calingae proximi mari et supra Mandei,
Malli, quorum mons Mallus, finisque eius tractus est Ganges.*
2. *Hunc alii incertis fontibus ut Nilum, rigantemque vicina* 22.
eodem modo, alii in Scythicis montibus nasci dixerunt. In-
fluere in eum XIX. amnes. Ex iis navigabiles praeter iam
3. *dictos Condochatem, Eranno-boam, Cosoagum, Sonum. Alii*

XX. 2. Κοσσόωνον. — Legendum videtur ex Plinio Κοσσάωνον. Cf.
annot. 31.

3. Σιπτόκατιν. — V. L. Σιπτόκεστιν.
Αγόρανιν. — V. L. Ἀγύρανιν.

XX. B. 1. Prinas. — V. L. Pumas.

2. Condochatem. — V. L. Canucam, Vanam.

4. τόκατιν καὶ Σολόματιν, καὶ τούτους πλωτούς. ἐπὶ δὲ Κονδοχάτην τε καὶ Σάμβον καὶ Μάγωνα καὶ Ἀγόραριν καὶ Ὠμαλιν ἐμβάλλουσι δὲ εἰς αὐτὸν Κομμενάσης τε μέγας 4. ποταμὸς καὶ Κάκουθις καὶ Ἀνδάματις ἐξ ἔθνεος Ἰνδικῷ 5. τοῦ Μανδιαδινῶν ἕων καὶ ἐπὶ τούτοισιν Ἄμμυσις παρὰ 5. πόλιν Καταδούπην καὶ Ὀξύμαγισ ἐπὶ Παζάλαις καλουμένοισι καὶ Ἐρέννεσις ἐν Μάθαις ἔθνει Ἰνδικῷ ξυμβάλλει τῷ Γάγγη. 6. Τούτων λέγει Μεγασθένης οὐδένα εἶναι τοῦ Μαιάνδρου 6. 7. ἀποδέοντα, ἵνα περ ναυσίπορος ὁ Μαιάνδρος. Εἶναι ὦν τὸ 7. εὖρος τῷ Γάγγη, ἔνθα περ αὐτὸς ἐωυτοῦ στενωτάτος, εἰς ἑκατὸν σταδίους· πολλαχῆ δὲ καὶ λιμνάζειν, ὡς μὴ ἄποπτον εἶναι τὴν πέραν χώραν, ἵνα περ χθισμαλή τε ἐστὶ καὶ οὐδαμῆ γηλόφοισιν ἀνεστηκυῖα.

cum magno fragore ipsius statim fontis erumpere, deiectumque per scopulosa et abrupta, ubi primum molles planities contingat, in quodam lacu hospitari, inde lenem fluere, ubi minimum, VIII. mill. passuum latitudine, ubi modicum, stadiorum centum, altitudine nusquam minore passuum XX.

Solin. 52. 6 — 7.

6. *Maximi in ea amnes Ganges et Indus, quorum Gangem 1. quidam fontibus incertis nasci et Nili modo exultare contendunt: alii volunt a Scythicis montibus exoriri. Hypanis etiam 2. ibi nobilissimus fluvius, qui Alexandri M. iter terminavit, sicuti arae in ripa eius positae probant. Minima Gangis latitudo per octo millia passuum, maxima per viginti patet, altitudo, ubi vadossissimus est, mensuram centum pedum deorat.*

Cf. fragm. XXV. 1.

Λέγουσιν οἱ μὲν τριάκοντα σταδίων τοῦλάχιστον πλάτος, οἱ δὲ καὶ τριῶν Μεγασθένης δὲ, ὅταν ἦ μέτριος, καὶ εἰς ἑκατὸν εὐρύνεσθαι, βάρους δὲ εἴκοσι ὄργυιῶν τοῦλάχιστον.

XX. 4. Κομμενάσης. — V.L. Κομμινάσης.

5. Ὀξύμαγισ. — Legendum videtur Ὀξύματις ex sanscrita voce *Ixumati*. Cf. ann. 31.

Παζάλαις. — V.L. Πασύλαις. Sanscr. *Pank'ala*.

Ἐρέννεσις. — VV.LL. Ἐρρέννεσις, Ἐρινέσις.

8. Τῷ δὲ Ἰνδῷ ἐς ταῦτόν ἔρχεται. Ὑδραώτης μὲν ἐν 8. Καμβισθόλοις, παρειληφώς τόν τε Ὑφασιν ἐν Ἀστράβαις καὶ τὸν Σαράγγην ἐκ Κηκίων καὶ τὸν Νευῶρον ἐξ Ἀττακη-
 9. κῶν, ἐς Ἀκείνην ἐμβάλλουσιν. Ὑδάσπης δὲ ἐν Ὁξυδράκαις, 9. ἄγων ἅμα οἱ τὸν Σιναρον ἐν Ἀρίσπαις, ἐς τὸν Ἀκείνην ἐκ-
 10. διδοῖ καὶ οὗτος. Ὁ δὲ Ἀκείνης ἐν Μαλλοῖς ξυμβάλλει τῷ 10. Ἰνδῷ καὶ Τούταπος δὲ μέγας ποταμὸς ἐς τὸν Ἀκείνην
 10. ἐκδιδοῖ. Τούτων ὁ Ἀκείνης ἐμπλησθεὶς καὶ τῇ ἐπικλήσει ἐνικῆσας αὐτὸς τῷ ἐωυτοῦ ἤδη ὀνόματι ἐσβάλλει ἐς τὸν
 11. Ἰνδόν. Κωφὴν δὲ ἐν Πευκελαΐτιδι ἅμα οἱ ἄγων Μαλάμαν- 11. τόν τε καὶ Σόαστον καὶ Γαροίαν ἐκδιδοῖ ἐς τὸν Ἰνδόν. Κα-
 12. θύπερθεν δὲ τουτέων Πάρενος καὶ Σάπαρνος, οὐ πολὺ διέ-
 12. χοντες, ἐμβάλλουσιν ἐς τὸν Ἰνδόν. Σόανος δὲ ἐκ τῆς ὀρεινῆς τῆς Ἀβισσαρέων ἔρημος ἄλλου ποταμοῦ ἐκδιδοῖ ἐς αὐτόν. Καὶ τουτέων τοὺς πολλοὺς Μεγασθένης λέγει, ὅτι πλωτοὶ εἰσιν. [Ὅνκου ἀπιστιῆν χρῆ ἔχειν ὑπὲρ τε τοῦ Ἰνδοῦ καὶ 13. τοῦ Γάγγεω, μηδὲ συμβλητοὺς εἶναι αὐτοῖσι τόν τε Ἰστρον καὶ τοῦ Νείλου τὸ ὕδωρ κ. τ. λ.]

XX. 8. Ἀστρόβαις. — V. L. Ἀστράβαις.

ἐκ Κηκίων. — Sic primae editiones (ἐκκηκίων). VV. LL. ἐκ Κηκίων, ἐκ Μηκίων. Sanscritum nomen est *Cēcaja*. Cf. Lassen. pentap. 12.

ἐμβάλλουσιν. — Editores coniecerunt ἐμβάλλει.

XX. 11. Πευκελαΐτιδι. — V. L. Πευκελαΐτιδι.

Μαλάμαντον. — V. L. Μάλαντον.

Γαροίαν. — V. L. Γαγγείαν.

Πάρενος. — V. L. Πάρενος.

12. Σόανος. V. L. Σύαμος.

Ἀβισσαρέων. — Emendatio est Lassenii Ind. Alterth. I. 94. Codd. Σαβίσα ἕων, Βησσαρέων. Sanscrite populus vocatur *Aḍ isāra*. Cf. annot. 29.

FRAGM. XXI.

Arr. Ind. 6. 2 — 3.

DE SILA FLUVIO.

(Cf. epit. 21. et annot. 32.)

2. Ἐπεὶ καὶ τὸδε λέγει Μεγασθένης ὑπὲρ ποταμοῦ Ἴν-1. δικοῦ, Σίλαν μὲν εἶναι οἱ οὐνομα, ῥέειν δὲ ἀπὸ κρήνης ἐπωνύμου τοῦ ποταμοῦ διὰ τῆς χώρας τῆς Σιλέων καὶ τούτων
3. ἐπωνύμων τοῦ ποταμοῦ τε καὶ τῆς κρήνης. Τὸ δὲ ὕδωρ 2. παρέχεσθαι τοιόνδε· οὐδὲν εἶναι ὅτι ἀντέχει τὸ ὕδωρ, οὔτε τι νήχεσθαι ἐπ' αὐτοῦ, οὔτε τι ἐπιπλεῖν, ἀλλὰ πάντα γὰρ ἐς βυθὸν δύνειν οὔτω τοι ἀμεννότερον πάντων εἶναι τὸ ὕδωρ ἐκεῖνο καὶ ἡεροειδέστερον.

FRAGM. XXII.

Boissonade: Anecd. graec. I. p. 419.

DE SILA FLUVIO.

Ὅτι ποταμός ἐστιν ἐν τῇ Ἰνδικῇ ὁ καλούμενος Σίλας διὰ τὸ ἀπὸ κρήνης ὁμωνύμου ῥέειν, ἐν ᾧ οὐδὲν τῶν ἐμβαλλομένων ἐπιπλεῖ, πάντα δὲ εἰς τὸν βυθὸν καταδύεται παραδόξως.

FRAGM. XXIII.

Strab. XV. I. 38. p. 703.

DE SILA FLUVIO.

(Φησὶν ὁ Μεγασθένης --) ἐν δὲ τῇ ὄρεινῃ Σίλαν ποταμὸν εἶναι, ᾧ μηδὲν ἐπιπλεῖ. Δημόκριτον μὲν οὖν ἀπιστεῖν ἄτε πολλὴν τῆς Ἀσίας πεπλανημένον καὶ Ἀριστοτέλης δὲ ἀπιστεῖ.

XXI. 2. βυθόν. — VV. LL. βυσσόν, ἄβυσσον.

XXIII. Σίλαν. — Sic epit. Strab. Codd. Σίλαν.

FRAGM. XXIV.

Arr. Ind. 5. 2.

DE NUMERO FLUMINUM INDICORUM.

Καὶ ἄλλων πολλῶν ποταμῶν οὐνόματα Μεγασθένης ἀνέγραψεν, οἳ ἔξω τοῦ Γάγγεω τε καὶ τοῦ Ἰνδοῦ ἐκδιδοῦσιν ἐς τὸν ἑφῶν τε καὶ μεσημβρινὸν τὸν ἔξω πόντον ὥστε τοὺς πάντας ὀκτὼ καὶ πενήκοντα λέγει ὅτι εἰσὶν Ἰνδοὶ ποταμοὶ ναυσίποροι πάντες. [Ἄλλ' οὐδὲ Μεγασθένης πολλὴν δοκέει μοι ἐπελθεῖν τῆς Ἰνδοῖν χώρας κ. τ. λ.]
